



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 600/2017-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 6. októbra 2017 v senáte zloženom z predsedu Ladislava Orosza, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Lajosa Mészáros (sudca spravodajca) predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED] zastúpeného advokátom JUDr. Jánom Vajdom, advokátska kancelária, Hviezdoslavovo námestie 201, Námestovo, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Námestovo v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 78/2015 a postupom Okresného súdu Žiar nad Hronom v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 402/2015 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 3. októbra 2016 doručená sťažnosť [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“) vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48

ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Námestovo v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 78/2015 a postupom Okresného súdu Žiar nad Hronom v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 402/2015.

2. Zo sťažnosti a jej príloh vyplýva:

„(...) Na Okresnom súde Námestovo pod sp.zn. 5 C 78/2015 odo dňa 9.3.2015 do dňa 20.10.2015 prebiehalo konanie v právnej veci žalobcu: [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], trvale bytom [REDAKOVANÉ] zast. JUDr. Ján Vajda, advokát Advokátska kancelária Námestovo, Hviezdoslavovo námestie č. 201 proti žalovanej: [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], trvalé bytom [REDAKOVANÉ] o zaplatenie sumy 1.000,- EUR s prísl.

Táto vec bola upovedomením odporcu v 2. rade zo dňa 20.10.2015 postúpená na Okresný súd Žiar nad Hronom. V súčasnosti v tejto veci prebieha konanie na Okresnom súde Žiar nad Hronom Námestovo pod sp.zn. 5 C 402/2015.

I napriek skutočnosti, že odo dňa začatia tohto konania do súčasnosti uplynulo už viac ako 18 mesiacov, nie je toto konanie právoplatne skončené.

Túto moju sťažnosť podávam na Ústavný súd Slovenskej republiky v Košiciach z toho dôvodu, že o ochrane tohto môjho práva nerozhoduje iný súd. Ústavný súd Slovenskej republiky v Košiciach je podľa článku 124 Ústavy Slovenskej republiky nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti. Pri uplatnení tohto môjho ústavného práva som využil všetky právne prostriedky, ktoré mi poskytujú právne predpisy na jeho ochranu.

Mojím listom zo dňa 10.6.2016, ktorý bol Okresnému súdu Žiar nad Hronom doručený dňa 15.6.2016 som [REDAKOVANÉ], predsedovi Okresného súdu Žiar nad Hronom podal sťažnosť na prieťahy v tomto konaní podľa § 62 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmení a doplnení niektorých zákonov. (...)

Listom Okresnému súdu Žiar nad Hronom č. Spr. 2024/2016, Spr. A/461/2016 zo dňa 28.6.2016 mi bolo oznámené, že súd v tomto konaní koná plynule a moja sťažnosť je nedôvodná. (...) Podaním tejto mojej sťažnosti na prieťahy v konaní som splnil zákonnú

podmienku uvedenú v § 53 ods. 1 zákona SNR č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov.

(...) Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietahom v konaní a tým aj k porušeniu základného práva podľa článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, Ústavný súd Slovenskej republiky v Košiciach podľa svojich náleзов /sp.zn. IV. ÚS 74/02, sp.zn. III. ÚS 111/02, sp.zn. III. ÚS 142/03/ zohľadňuje 3 základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitost' veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka konania počas konania pred všeobecným súdom a spôsob, akým všeobecný súd v konaní postupoval.

1./ Právna a faktická zložitost' veci, o ktorej všeobecný súd rozhoduje nezbavuje všeobecný súd zodpovednosti za prietahy v konaní.

V konaní vedenom na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp.zn. 5 C 402/2015 nejde o právne zložitú vec, keďže ide o vec bezdôvodného obohatenia. Výklad a používanie právnej úpravy v tejto oblasti sú stabilizované a preto ich z právneho hľadiska nemožno považovať za zložité. Vec nie je fakticky zložitá, pretože môj nárok na sumu 1.000,-EUR s prísl. je podložený listinnými dokladmi.

2./ Správanie účastníka konania /sťažovateľa/ počas konania pred všeobecným súdom.

Zo spisu Okresného súdu Žiar nad Hronom sp.zn. 5 C 402/2015 je zrejmé že prietahy v tomto konaní spôsobili odporcovia v 1. a 2. rade. Ja, sťažovateľ som sa zúčastnil na pojednávaní konanom dňa 15.8.2016 a zúčastním sa aj na pojednávaní nariadenom na termín 5.10.2016 v tejto veci. Z dôvodu mojej neúčasti nebolo odročené žiadne pojednávanie.

3./ Spôsob, akým všeobecný súd v konaní postupoval.

Podľa náleзов Ústavného súdu Slovenskej republiky v Košiciach /sp.zn. I. ÚS 47/96, sp.zn. I. ÚS 55/97, sp.zn. I. ÚS 10/98/ na realizáciu základného práva podľa článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky nepostačuje iba konanie a prejednanie veci pred súdom bez meritórneho rozhodnutia. Zdĺhavost' postupu v konaní súd nezbavuje zodpovednosti za prietahy v konaní, ak nesprávnou organizáciou práce alebo inými nedostatkami vo svojej činnosti spôsobuje predlžovanie konania.

Z článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a aj z (...) ustanovení Občianskeho súdneho poriadku a Civilného sporového poriadku vyplýva pre súd povinnosť postupovať v konaní rýchlo a bez zbytočných prieťahov. Z obsahu spisu Okresného súdu Žiar nad Hronom sp.zn. 5 C 402/2015 je zrejmé, že odporcovia v 1. a 2. rade tieto zákonné ustanovenia v tomto konaní nerešpektujú, čím sa toto konanie zbytočne predlžuje.

Samotná skutočnosť, že toto konanie trvá viac ako 18 mesiacov preukazuje porušenie môjho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Takáto dĺžka konania predlžuje stav mojej právnej neistoty do tej miery, že moje právo na súdnu ochranu sa stáva iba iluzórnym právom.

Žalovaná [REDAKOVANÉ] do dnešného dňa nezaplatila súdny poplatok za podaný odpor zo dňa 11.10.2015 proti platobnému rozkazu Okresného súdu Námestovo sp.zn. 5 C 78/2015-29 zo dňa 16.9.2015 a odporcovia v 1. a 2. rade nedali tento súdny poplatok vymáhať Justičnej pokladnici.

Odporca v 1. rade na pojednávaní konanom dňa 15.8.2016 neschválil súdny zmier ohľadom sumy 200,- EUR, hoci v jeho schválení nič nebránilo, keďže je v súlade so zákonom. Odporca v 1. rade sa na tomto pojednávaní nesnažil o zmierlivé vyriešenie predmetu sporu medzi stranami konania, hoci je to zákonná povinnosť všeobecného súdu.

Dňa 17.8.2016 žalovaná [REDAKOVANÉ] emailom oznámila môjmu advokátovi JUDr. Jánovi Vajdovi, že je ochotná zaplatiť mi sumu 1.000,-EUR, ale v splátkach po 10 - 15,- EUR mesačne. Z tohto emailu je zrejmé, že na pojednávaní konanom dňa 15.8.2016 bolo možné uzavretie zmiery medzi stranami konania, čím by sa znížila výška trov tohto konania. (...)

Žalovaná [REDAKOVANÉ] sa nesprávne domnieva, že ak jej odporca v 1. rade prizná oslobodenie od súdnych poplatkov tak mi nebude musieť zaplatiť trovy tohto konania. Odporca v 1. rade nepoučil žalovanú [REDAKOVANÉ] že oslobodenie od súdnych poplatkov a náhrada trov súdneho konania sú odlišné inštitúty a že nie sú vzájomne podmienené.

Výsluch svedkov v tomto konaní je zbytočný, spôsobí iba predĺženie tohto konania a navýšenie trov tohto konania. Títo svedkovia majú preukázať pravdivosť tvrdení žalovanej [REDAKOVANÉ], ktorá ich v priebehu tohto konania mení.

Odporca v 1. rade koná vo veci iba na moje urgencie, dôkazom čoho je skutočnosť že až potom čo mu dňa 15.6.2016 bola doručená moja sťažnosť zo dňa 10.6.2016 na prietahy v tomto konaní bol dňa 20.6.2016 /a nie dňa 2.6.2016/ nariadený termín pojednávania na deň 15.8.2016 t.j. o 2 mesiace.

Podľa nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky v Košiciach sp.zn. I. ÚS 249/2010, doba konania pred súdom odporcu v 2. rade sa zohľadňuje do celkovej dĺžky tohto konania a z pohľadu môjho záujmu na právoplatnom skončení veci nie je právne významné že došlo k zmene miestnej príslušnosti súdu z odporcu v 2. rade na odporcu v 1. rade.

Konanie odporcov v 1. a 2. rade v tejto veci je možné pokladať za konanie spôsobom, ktorému chýbala účelnosť a efektívnosť, čo má výrazný vplyv na doterajšiu dĺžku tohto občianskeho súdneho konania. Podľa nálezov Ústavného súdu Slovenskej republiky v Košiciach /sp.zn. IV. ÚS 380/08, sp.zn. III. ÚS 103/09, sp.zn. I. ÚS 7/2011/, nielen nečinnosť ale aj neefektívna činnosť súdu alebo iného štátneho orgánu môže zapríčiniť porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, ak činnosť súdu alebo iného štátneho orgánu nesmerovala k odstráneniu právnej neistoty týkajúcej sa tých práv, kvôli ktorým sa sťažovateľ obrátil na štátny orgán, aby o jeho veci rozhodol. Odôvodnene predpokladám, že na budúce pojednávanie nariadené na termín 5.10.2016 o 10.00 hod. sa nedostavia všetci predvolaní svedkovia a pojednávanie bude opätovne odročené alebo žalovaná [REDAKOVANÉ] urobí nejaký úkon, aby zmarila toto pojednávanie napr. účelovou práceneschopnosťou. Žalovaná [REDAKOVANÉ] koná tak, aby sa toto konanie maximálne predĺžilo a odporca v 1. rade toto jej správanie toleruje. Predlžovaním tohto konania dochádza k navyšovaniu trov konania. Žalovaná [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] tvrdí že je v zlej ekonomickej situácii, čo znamená že exekučné konanie na vymoženie pohľadávky, ktorú mi odporca v 1. rade v tomto konaní prizná bude trvať niekoľko rokov. Ja, sťažovateľ som tiež v zlej ekonomickej situácii a sumu 1.000,-EUR s prísl., ktorá je predmetom tohto konania súrne potrebujem.

Táto vec sa stala reštančnou vecou a napriek tomu sa vo veci riadne nekoná.

Na základe týchto skutočností navrhujem, aby Ústavný súd Slovenskej republiky v Košiciach po predbežnom prerokovaní tejto mojej sťažnosti podľa § 25 ods. 1 zákona SNR č. 38/1993 Z.z. prijal moju sťažnosť na ďalšie konanie podľa § 25 ods. 3 tohto zákona

a aby v konaní vo veci samej vyhovel tejto mojej sťažnosti a svojim nálezom potvrdil porušenie môjho základného práva podľa článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom odporcov v 1. a 2. rade v konaní vedenom na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp.zn. 5 C 402/2015, ktoré sa predtým viedlo na Okresnom súde Námestovo pod sp.zn. 5 C 78/2015.

Navrhujem, aby Ústavný súd Slovenskej republiky v Košiciach prikázal Okresnému súdu Žiar nad Hronom, aby v konaní vedenom pod sp.zn. 5 C 402/2015 konal bez zbytočných prietahov.

Navrhujem, aby mi Ústavný súd Slovenskej republiky v Košiciach priznal primerané finančné zadostučinenie v sume 1.000,-EUR ako náhradu nemateriálnej ujmy, ktorá mi bola spôsobená nekonaním odporcov v 1. a 2. rade. Porušenie môjho základného práva v súčasnosti už nie je možné napraviť inak ako priznaním primeraného finančného zadostučinenia/sp.zn. I. ÚS 15/02, sp.zn. I. ÚS 27/03/. Cieľom finančného zadostučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje nielen vyslovenie porušenia základného práva prípadne príkaz na ďalšie konanie bez pokračujúceho porušovania základného práva /sp.zn. I. ÚS 668/2013, IV. ÚS 210/04/.

Zároveň navrhujem, aby mi Ústavný súd Slovenskej republiky v Košiciach priznal právo na náhradu trov tohto konania v sume 303,16 EUR, ktoré žiadam zaplatiť na účet môjho advokáta JUDr. Jána Vajdu(...).

Navrhujem, aby Ústavný súd Slovenskej republiky v Košiciach vydal tento nález:

Základné právo [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Námestovo a Okresného súdu Žiar nad Hronom v konaní vedenom pod sp.zn. 5 C 402/2015 porušené bolo.

Okresnému súdu Žiar nad Hronom prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp.zn. 5 C 402/2015 konal bez zbytočných prietahov.

██████████ priznáva finančné zadostučinenie v sume 1.000,-EUR, ktoré mu je Okresný súd Žiar nad Hronom povinný zaplatiť do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

Okresný súd Žiar nad Hronom je povinný zaplatiť ██████████ trovy konania v sume 303,16 EUR na účet advokáta JUDr. Jána Vajdu (...) do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavne neopodstatnený návrh ide vtedy, ak ústavný súd pri jeho predbežnom prerokovaní nezistí žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie. Inými slovami, ústavný

súd môže pri predbežnom prerokovaní odmietnuť taký návrh, ktorý sa na prvý pohľad a bez najmenej pochybnosti javí ako neopodstatnený (I. ÚS 117/05, I. ÚS 225/05).

Sťažovateľ namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom Okresného súdu Žiar nad Hronom v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 402/2015 (predtým postupom Okresného súdu Námestovo v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 78/2015).

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná.

Ústavný súd si pri výklade práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

1. K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom Okresného súdu Námestovo v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 78/2015.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde jednou z podmienok prijatia sťažnosti fyzickej osoby na konanie pred ústavným súdom je podanie sťažnosti v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť (pozri napr. I. ÚS 120/02, I. ÚS 124/04). Zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (napr. IV. ÚS 14/03).

Ústavný súd už rozhodol, že v kontexte § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy je v zásade „iným zásahom“ pre počítanie lehoty pre včasnosť podania sťažnosti (I. ÚS 161/02, I. ÚS 6/03).

Lehota na podanie sťažnosti podľa čl. 127 ústavy začala v okolnostiach danej veci plynúť dňom, keď sa sťažovateľ „dozvedel“ o zbytočných prietáhoch, teda o „inom zásahu“ Okresného súdu Námestovo, ktorého tiež označil za účastníka tohto konania. Keďže „*táto vec*“ – ako to sám sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol – „*bola upovedomením odporcu v 2. rade zo dňa 20.10.2015 postúpená na Okresný súd Žiar nad Hronom*“, sťažovateľ sa o namietaných zbytočných prietáhoch mohol dozvedieť už v roku 2015. Pretože predmetná sťažnosť z 28. septembra 2016 bola podaná na ústavnom súde v čase (3. októbra 2006), keď už uplynula lehota ustanovená v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, ústavný súd sa už nemohol zaoberať opodstatnenosťou námietok uvedených v sťažnosti. Z uvedených dôvodov bolo potrebné sťažnosť posúdiť v tejto časti ako podanú oneskorene.

2. K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom Okresného súdu Žiar nad Hronom v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 402/2015.

Vychádzajúc zo sťažnosti, ako aj z prípisu Okresného súdu Žiar nad Hronom, ústavný súd zistil, že napadnuté konanie sa začalo na uvedenom Okresnom súde Žiar nad Hronom 20. októbra 2015 a Okresný súd Žiar nad Hronom 13. júna 2017 rozsudkom vo veci rozhodol, pričom tento rozsudok nadobudol právoplatnosť 10. júla 2017. Napadnuté konanie pred Okresným súdom Žiar nad Hronom trvalo jeden rok a deväť mesiacov.

Ústavný súd vzhľadom na uvedené skutočnosti poukazuje na svoju doterajšiu judikatúru (napr. I. ÚS 46/01, II. ÚS 57/01, I. ÚS 66/02), podľa ktorej nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy. Pojem zbytočné prietahy obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý možno

vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž postup dotknutého súdu nemusí vyznačovať takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné priet'ahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 63/00). Ústavný súd už vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach judikoval, že ojedinelá nečinnosť súdu, hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 42/01).

Postup Okresného súdu Žiar nad Hronom v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 402/2015 sa zjavne nevyznačuje takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné priet'ahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy. Obdobie od 20. októbra 2015 do 13. júna 2017, ktoré tento súd potreboval na meritórne rozhodnutie v danej veci, hoci nebolo krátke, vzhľadom aj na právoplatné ukončenie veci nemožno považovať za porušenie práva s'ťažovateľa garantovaného v citovanom článku ústavy a dohovoru.

S ohľadom na uvedené skutočnosti a v súlade so svojou doterajšou rozhodovacou činnosťou preto neprichádza do úvahy, aby ústavný súd mohol postup Okresného súdu Žiar nad Hronom v napadnutom konaní po prípadnom prijatí s'ťažnosti na ďalšie konanie kvalifikovať ako porušenie základného práva s'ťažovateľa zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru, a preto s'ťažnosť s'ťažovateľa v tejto časti odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. októbra 2017